

Tàrtar

Alberto Ramos Barranco

Aquest text és un fragment.

Pots sol·licitar l'obra completa enviant un email a alberto.ramos@gmail.com.

Aquesta obra es va estrenar el 6 de setembre de 2023 a Dau al Sec (Barcelona).

Idea original: Judith Forner

Dramatúrgia: Alberto Ramos

Direcció: Gerard Franch i Marta Margarit

Intèrprets: Judith Forner (*Vicky*), Àlex Pujol (*Xavi*) i Cristina Terzi (*Norma*)

Escenografia, il·luminació i vestuari: Camila Aponte, Alba Pose i Alexa Pérez

Cap tècnic: Gerard Franch

Fotografies: Kàtia Garcia i Jordi Vidal

Disseny gràfic: Gerard Forner

Agraïments: Victoria Szpunberg, ESAD de Barcelona (Institut del Teatre), Espai Jove La Fontana, Dau al Sec i La Perla 29

PERSONATGES

Norma

Vicky

Xavi

ESPAI I TEMPS

Un espai tancat. Un futur pròxim.

La barra inclinada (/) marca la interrupció sobtada d'una rèplica, o el moment en què comença a parlar el següent personatge, trepitjant la rèplica actual.

El pròleg i l'epíleg són prescindibles.

PRÒLEG

VICKY, NORMA i XAVI, estirats a terra, els ulls tancats. Estan comptant cap enrere (tots alhora, o repartint-se els números).

VICKY i NORMA i XAVI: Cent. Noranta-nou. Noranta-vuit. Noranta-set. Noranta-sis...

Abans d'arribar a zero s'han quedat adormits.

Fosc.

A les fosques. Sona música ballable.

VEU EN OFF: Si vols ser feliç, has de trobar-te a gust amb el teu cos. Si vols trobar-te a gust amb el teu cos, has d'assolir un índex de massa corporal estàndard. Si vols assolir un índex de massa corporal estàndard, has de voler participar al Programa de Residències Opressives Trimestrals d'Observació Cabòrica i Omissió Lipídica. Tothom vol ser feliç. Tothom vol participar al PROTOCOL. *(Pausa.)* A dia d'avui, només sis persones ho han aconseguit.

Llum.

XAVI, amb la cara tapada per una màscara de porquet, balla al ritme de la música. Es mou imitant els diferents estils de natació: braça, crol, papallona...

VICKY i NORMA estan assegudes a taula. Davant seu hi ha sis plats coberts per campanes opaques. Tres de les campanes tenen unes etiquetes amb noms: "Pau", "Rita" i "Frank".

VEU EN OFF: La Vicky, la Norma i el Xavi ho han aconseguit. Tots tres van ser seleccionats per participar al PROTOCOL. Durant seixanta dies van haver de competir amb altres tres aspirants per poder arribar a la Fase Final. I ho van aconseguir. I s'hi han estat trenta dies més.

VICKY tanca els ulls i entrellaça les dues mans, com si es disposés a pregar.

VEU EN OFF: Fins avui. Avui és el dia 90 del PROTOCOL. Avui és el dia 30 de la Fase Final. Avui s'acaba tot.

NORMA: No callarà mai?

Silenci.

NORMA: (A VICKY.) Estàs beneint la taula?

VICKY: ...

NORMA: Pensava que eres atea.

VICKY: (Sense obrir els ulls.) Hem de creure en alguna cosa. Portem tres mesos tancats aquí dins. Tres mesos dintre del PROTOCOL. I no sabem on serem demà. No sabem què ens passarà. No en sabem res, però hi hem de creure, en alguna cosa. No es pot no creure.

NORMA: ...

VICKY: Bé, crec que no es pot no creure.

NORMA: D'aquí a beneir els aliments hi ha un pas. Un pas llarg.

VICKY: ...

NORMA: Són cabòries. No es poden beneir les cabòries. No es poden beneir les matemàtiques. La química. L'església cabòrica i apostòlica no ho permetria. Amén. Podeu ingerir en pau.

VICKY obre els ulls i assenyala la campana amb l'etiqueta de "Pau".

VICKY: En Pau?

Silenci.

Només se senten els moviments de XAVI, que continua ballant. NORMA i VICKY el miren. En sentir-se observat, XAVI gruny com un porc. Riu.

NORMA: Quan ronca sona igual.

VICKY: Quan ronca jo dormo.

NORMA: No l'has sentit mai roncar? Ni quan fa la migdiada?

VICKY: No. Jo no faig mai la migdiada, però no m'hi he fixat. Potser només ronca de nit.

Silenci.

NORMA: De debò que no fas la migdiada? La migdiada és sagrada. És més sagrada que l'aliment. La migdiada és la digestió de l'ànima.

VICKY: No faig migdiada. Només faig sobretaula.

NORMA: Sobretaula. Què vol dir, sobretaula? Que potser, en el moment d'ingerir, els plats no estan sobre la taula? Que potser estan sota taula? Ben mirat, seria una manera de dessacralitzar la ingesta, no trobes? La taula és l'altar. Ingeriu del meu cos i la meva sang. Però ingerir sota la taula? Com si fos un pecat? Com si estigués prohibit? Com si estigués perseguit? Com cristians amagats a les catacumbes de l'antiga Roma? S'amagaven per ingerir? Per combregar? Es pot combregar amb rodes de molí? Què vol dir, això? No té cap sentit. És una barbaritat. Un costum bàrbar.

VICKY: Norma, què tens?

NORMA: Gana.

Silenci.

Sona una campaneta.

XAVI para de ballar i seu a taula.

VICKY, NORMA i XAVI aixequen les campanes dels seus plats respectius (els tres sense etiqueta), revelant-ne el contingut: farinetes.

NORMA comença a menjar voraçment.

VICKY enfonsa la cullera dins les seves farinetes. Les remena una vegada i una altra.

Silenci.

VICKY: (A XAVI.) Si em mires no puc ingerir.

XAVI: (Assenyalant-se la màscara.) Jo no puc ingerir.

VICKY: I quina culpa en tinc, jo?

XAVI: ...

VICKY: Jo he assolit el meu objectiu diari. Jo he ingerit les cabòries que tenia assignades. Jo he cremat les cabòries que havia de cremar. Jo he fet la meva feina, i la vull continuar fent. Sobretot ara, que estem a punt de...

Pausa.

NORMA: Ingerir no és cap feina.

VICKY: Ingerir adequadament és una feina.

NORMA: Què vol dir *ingerir adequadament*?

VICKY: Ja ho saps.

NORMA: No, no ho sé. Digue-m'ho.

VICKY: ...

NORMA: ...

VICKY: Sí que ho saps.

Silenci.

NORMA continua menjant.

VICKY: (A XAVI.) Vols deixar de mirar-me?!

XAVI: Ho sento, però no puc mirar el plat. És una tortura.

VICKY: Això ho hauries d'haver pensat abans.

XAVI: No sabia...

VICKY: No sabies, què? És clar que ho sabies. Coneixies perfectament el
PROTOCOL.

XAVI: ...

VICKY: Mira-la a ella.

XAVI: No puc mirar-la. No puc mirar com ingereix. És una tortura.

NORMA: (A VICKY, amb la boca plena.) Si ingereixes no et mirarà.

Silenci.

VICKY s'acosta una cullerada a la boca.

VICKY: No em miris.

XAVI: (Mirant-la.) No et miro.

VICKY: ...

XAVI: ...

VICKY: Sembles "el perro del hortelano, que ni ingiere ni deja ingerir".

NORMA: El cerdo del hortelano.

NORMA riu sola.

De sobte, XAVI s'hi afegeix: la seva rialla es va alternant amb grunys de porc. Això fa que NORMA rigui amb més ganes.

VICKY s'ho mira tot en silenci.

Silenci.

Tot d'una, NORMA agafa el plat de XAVI.

XAVI: Ei!

VICKY li aparta el plat violentament.

NORMA: Eiiii!!!

VICKY: No pots...

NORMA: És clar que puc. És ell, qui no pot. Però jo sí que puc.

VICKY: No pots ingerir més cabòries de les que tens assignades.

NORMA: Això ja ho veurem.

NORMA recupera el plat de XAVI. Comença a menjar-ne amb ànsia.

NORMA: *(Amb la boca plena.)* És fastigós.

XAVI mira a NORMA, mira com menja, però de seguida torna a centrar l'atenció en VICKY.

VICKY: Sisplau, Xavi...

XAVI: Ells també et miren.

VICKY: Ells?

XAVI: Sí, ells. El PROTOCOL.

VICKY: I...? Jo no veig com em miren.

XAVI: No sents la seva mirada a sobre?

VICKY: No és el mateix.

NORMA: És pitjor.

XAVI: Pitjor?

NORMA: Sí, pitjor. Molt pitjor. *(Somriu.)* Perquè et roben l'ànima.

NORMA riu.

VICKY: Ves a la merda.

NORMA riu més.

XAVI: Què m'he perdut?

VICKY: No, res. Que aquesta tia és imbècil.

XAVI: Però per què riu?

VICKY: De veritat, no té cap importància.

XAVI: ...

VICKY: És per una comentari que vaig fer l'altre dia. Tu no hi eres.

XAVI: Què vol dir, que jo no hi era? Però si no m'he mogut d'aquí en tres mesos!

VICKY: Estaves fent la migdiada.

XAVI: Ah. *(Pausa.)* Vosaltres no feu migdiada?

VICKY: No.

NORMA: *(Alhora.)* Sí. *(Pausa.)* Bé, no sempre. Hi ha dies que sí i dies que no.

XAVI: La migdiada és sagrada.

NORMA: *(S'arronsa d'espatlles.)* Si tinc molta gana no puc dormir.

XAVI: Ah. Bé. *(Pausa.)* I per què reies?

NORMA: Per una cosa que va dir l'altre dia.

XAVI: Quina cosa?

NORMA: Millor que t'ho expliqui ella. Fa més gràcia.

VICKY: Imbècil. *(Pausa. A XAVI:)* Hi ha una creença universal que diu/ que les...

NORMA: No és una creença universal.

VICKY: Que diu que les càmeres de fotos et roben l'ànima.

NORMA: No és una creença universal.

VICKY: La tenen diferents cultures.

NORMA: Quines cultures?

VICKY: No ho sé, cultures, tribus. Tribus d'Àfrica, d'Amèrica, d'Àsia. Totes coincideixen a creure que les càmeres de fotos et roben l'ànima.

XAVI: Només les càmeres de fotos?

VICKY: Les de vídeo també.

NORMA riu.

VICKY: Ja n'hi ha prou.

NORMA: Perdona, però és que em fa molta gràcia. Les càmeres de vídeo no et poden robar l'ànima.

XAVI: I les càmeres de fotos?

NORMA: Les de fotos tampoc.

VICKY: Això no ho pots saber.

NORMA: Les càmeres no et poden robar l'ànima perquè fan justament el contrari. Les càmeres et fan immortal.

VICKY: No m'ho crec.

XAVI: Jo tinc una foto.

NORMA: És clar que tens una foto.

XAVI: La persona que hi surt podria estar morta.

XAVI treu una foto: hi surt ell, amb banyador i gorro de natació.

XAVI: No sé qui és.

NORMA: Ets tu.

XAVI: No sé què se n'ha fet, de la seva ànima.

NORMA: Ets tu.

VICKY: L'ànima és a la foto.

XAVI: Estic mort?

VICKY: No, però la teva ànima és a la foto.

XAVI: I què he de fer per recuperar-la?

VICKY: Per què la vols recuperar?

XAVI: No ho sé. Per ser jo?

VICKY: Tu no vols ser tu.

XAVI: Sí que vull.

VICKY: Tu no vols ser el paio de la foto. No el coneixes. Podria ser un assassí. Podria ser un violador. Podria ser un pederasta.

NORMA: No és un pederasta.

VICKY: Vols ser un pederasta?

NORMA: El Xavi no és un pederasta.

VICKY: Estic parlant del paio de la foto.

NORMA: El paio de la foto no és un pederasta.

VICKY: No el coneixes.

NORMA: I tu sí?

VICKY: ...

NORMA: El coneixes?

VICKY: No. No... No crec que sigui un pederasta. Només dic que no ho podem saber.

Silenci.

XAVI: 21 grams.

VICKY: Què?

XAVI: 21 grams. És el pes que perd una persona en el moment de morir.

NORMA: Qui ho diu, això?

XAVI: Científics. Ho han comprovat.

NORMA: Hi ha científics que es dediquen a pesar la penya just abans i just després de dinyar-la?

XAVI: No ho sé, suposo. És la seva feina.

VICKY: A què ve, això?

XAVI: Ho vaig llegir poc abans d'entrar aquí.

VICKY: A què ve, això, ara?

XAVI: Estàvem parlant de l'ànima.

VICKY: I...?

XAVI: L'ànima pesa 21 grams.

NORMA: L'ànima no pesa 21 grams.

XAVI: ...

VICKY: Si em roben l'ànima m'aprimaré 21 grams?

NORMA: No, tu ja no tens ànima.

VICKY: ...

NORMA: Te l'han robat.

VICKY: Imbècil.

NORMA: Ens han robat l'ànima. Ara no som més que cossos buits. Som closques.
Som carcasses.

VICKY: No fa gràcia.

NORMA: Ho sento. Ho sento amb tota l'ànima. Amb la que no tinc, perquè me l'han robada.

NORMAriu.

XAVI torna a mirar la seva foto. L'observa durant una estona.

VICKY aprofita que ara no la mira ningú per menjar les seves farinetes.

Sona una campaneta. XAVI es treu la màscara i corre a agafar el seu plat, però està buit: NORMA no n'ha deixat res.

Silenci.

XAVI: Hi ha el metro. I el bus. O el taxi, si t'ho pots permetre. El cotxe no. No en tinc, i no sé conduir. Bé, crec que no en sé. No, segur que no. I, en qualsevol cas, no m'agrada el cotxe. No m'agrada estar ficat dintre de... d'una llauna. És com anar en bus, però amb menys espai. I a mi no m'agrada el bus. Ni el metro. M'estimo més caminar. Caminar, no córrer. No m'agrada córrer perquè em fa suar. Suar com un porc.

NORMA: Els porcs no suen.

XAVI: Què?

NORMA: Els porcs no suen. No tenen prou glàndules... Com es diu? Sudorípares. Glàndules sudorípares. Per això no suen.

XAVI: ...

NORMA: ...

XAVI: No m'agrada suar. Diuen que suar va bé per aprimar-te, però jo no ho acabo de veure. No ho veig, no em veig... prim. No, no m'agrada córrer. *(Pausa.)* A mi el que m'agrada, el que de veritat m'agrada, és nedar. M'agradaria tant poder anar als puestos nedant. Poder anar a la feina, si tingués feina, fent crol. Poder anar al cine fent braça. Poder anar al Tibidabo fent papallona. Poder anar a tot arreu nedant. T'ho imagines? No en metro. No en bus. Nedant. *(Mira la foto.)* Jo abans nedava. Jo abans era feliç. Ho sé, sé que era feliç. Si ara m'aprimo, si ara perdo pes, serà una mica com si pogués flotar. Llavors tornaré a ser feliç.

NORMA: I per què no nedes?

XAVI: ...

NORMA: No et cal perdre pes per sentir que sures.

XAVI: No...

NORMA: Només has de nedar.

XAVI: No en sé.

NORMA: ...?

XAVI: He oblidat com es neda.

NORMA: Això no s'oblida.

XAVI: ...

NORMA: És com anar amb bicicleta.

XAVI: ...

NORMA: ...

XAVI: Què vols dir?

NORMA: Com que què vull dir?

XAVI: Has dit que és com anar amb bicicleta.

NORMA: Sí, perquè no s'oblida.

XAVI: ...

NORMA: ...

XAVI: He oblidat com es va amb bicicleta.

Silenci.

NORMA: Una vegada vaig caure de la bici. Era molt petita. Tenia sis anys. O potser ja en tenia set, no ho sé. No ho sé i no m'importa. Fa temps que no hi crec, en els aniversaris. *(Pausa.)* L'important és que vaig caure de la bici i em vaig fer sang al genoll. Molta sang. I vaig plorar, vaig plorar molt. Vaig plorar com una magdalena.

XAVI: Les magdalenes no ploreu. No tenen... Com es diu? Lacrimals.

NORMA: Burro. *(Pausa.)* Vaig plorar molt. Però saps què? No plorava per la sang, ni pel mal que em feia. I me'n feia molt, de mal. Però el que em feia plorar, el que em feia plorar de debò, era pensar que havia perdut l'equilibri. Que de sobte havia perdut l'equilibri i que mai més no tornaria a ser capaç d'anar amb bicicleta.

XAVI: ...

NORMA: ...

XAVI: Jo hauria plorat per la sang.

De sobte, XAVI plora. Plora molt intensament.

La llum de l'escena es concentra en ell. Som en un moment del passat.

VEU EN OFF: Pots quedar-te una foto. Una foto que t'acompanyarà durant la teva estada al PROTOCOL.

XAVI: Pot ser la foto que vulgui?

VEU EN OFF: La que vulguis. De qui vulguis.

XAVI: *(Ensenya la seva foto.)* Trio aquesta.

VEU EN OFF: N'estàs segur?

XAVI: Seguríssim.

Ara la llum cau sobre VICKY. Està mirant un ventall de fotos.

VICKY: Només una foto?

VEU EN OFF: Només una.

Pausa.

VICKY: Trio aquesta. (*L'ensenya.*) És el meu gat.

La llum passa a NORMA.

VEU EN OFF: Norma. La teva foto.

Mostra una foto d'una noia.

NORMA: Es diu Carla. (*Desafiant.*) Us sona? Sí, segur que us sona.

Llum general.

Tornem al temps present de XAVI, VICKY i NORMA.

VICKY: Tinc gana.

XAVI: Tu almenys t'has pogut ficar alguna cosa a l'estómac.

VICKY: Doncs tinc gana. Tinc força gana.

NORMA: Jo també tinc gana.

XAVI: Tu? Però si has ingerit doble ració!

NORMA: Tinc gana per simpatia.

XAVI: Ja.

Pausa.

VICKY: Em sento pesada.

XAVI: Tens gana i et sents pesada? Perdona, però les dues coses no poden ser.

N'has de triar una.

VICKY: És que em pesa el cor.

Silenci.

XAVI s'acosta a VICKY, molt a poc a poc, i l'abraça.

NORMA se'ls mira.

NORMA: Ara mateix ingeriria un gofre.

XAVI: *(Sense deixar d'abraçar a VICKY.)* No ho diguis.

NORMA: Què has dit?

XAVI: Que no ho diguis.

NORMA: Que no digui què?

XAVI: Això, que...

NORMA: Que ingeriria un gofre?

XAVI: Sí. No ho diguis.

NORMA: Ja ho he dit.

XAVI: No ho tornis a dir.

NORMA: Per què no? És la veritat. Ara ingeriria un gofre.

XAVI: Sisplau. No puc... No puc sentir aquesta paraula.

NORMA: Quina paraula? Gofre?

XAVI: Para.

NORMA: ...

XAVI: Per favor.

Silenci.

NORMA: Gofre.

XAVI: ...?

NORMA: Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Go/fre. Gofre.

XAVI: Para, sisplau.

NORMA: Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre.

XAVI: Para.

NORMA: Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Go/fre.

XAVI: Para!!!

Pausa.

VICKY: Gofre. Gofre. Gofre.

XAVI, vençut, desfà l'abraçada.

NORMA i VICKY: Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre.
Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre.
Gofre. Gofre.

XAVI: Pareeeeu!!!!

Pausa.

XAVI: Gofre. (*Pausa.*) Gofre. Gofre. Gofre.

NORMA i VICKY i XAVI: Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre.
Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre. Gofre.

*Tots tres continuen repetint la paraula gofre durant una estona, fins que n'acaben
tips.*

Silenci.

NORMA: Ara ingeriria una torrada de formatge de cabra.